

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Staszowie

z dnia 02 marca 2016 roku

Pozwem z dnia 18 lutego 2015 r. powódka R. T. domagała się zasądzenia od pozwanego M. T. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca.

Na uzasadnienie powódka wskazała, iż z pozwanym jest po rozwodzie od października 2013 r. Rozwód został orzeczony z winy pozwanego. Sytuacja finansowa powódki jest znacznie gorsza niż sprzed rozwodu. Powódka utrzymuje się z zasiłku chorobowego, spłaca kredyt zaciągnięty wspólnie z mężem. Przez byłego męża powódka musiała się wyprowadzić z dotychczasowego miejsca zamieszkania, gdzie miała stałą, dobrze płatną pracę na poczcie. Obecnie sytuacja finansowa pozwanego jest znacznie lepsza niż powódki. W ocenie powódki żądane alimenty znacznie poprawią jej sytuację finansową.

Pozwany reprezentowany przez adwokata w odpowiedzi na pozew (k. 26) wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany wskazał, iż jest osobą chorą, leczy się na serce i nadciśnienie. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę, przy czym umowa została zawarta na czas określony. Ponosi liczne wydatki na własne utrzymanie.

W ocenie pozwanego powódka jest osobą zaradną, ma wyższe wykształcenie, zamieszkuje z konkubentem, do dyspozycji ma dom z sadem.

Stanowiska stron nie uległy zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka R. T. oraz pozwany M. T. zawarli związek małżeński w dniu 02 stycznia 1993 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w S.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 03 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 3635/12 małżeństwo to zostało rozwiązane przez rozwód – z winy pozwanego M. T.. Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił żądanie powódki R. T. zasądzenia na jej rzecz alimentów. Orzeczenie to uprawomocniło się w z dniem 25 października 2013 roku.

Po zawarciu związku małżeńskiego strony początkowo zamieszkiwały u rodziców R. T., zaś pod koniec małżeństwa małżonkowie przeprowadzili się do miejscowości N., gmina S. do domu stanowiącego własność rodziców M. T.. W czasie małżeństwa stałą pracę posiadała powódka, która była zatrudniona na poczcie na stanowisku kasjera. Pozwany często zmieniał pracę. Pod koniec małżeństwa zarobki obojga małżonków były zbliżone. Jednak w czasie małżeństwa to powódka była osobą utrzymującą rodzinę, posiadającą stałe dochody.

Jeszcze w czasie małżeństwa z powodu nieporozumień w małżeństwie, powódka wyprowadziła się od męża. M. T. nadużywał alkoholu, był agresywny w stosunku do żony, został prawomocnie skazany przez Sąd za znęcanie. Powódka porzuciła dotychczasową pracę i wyjechała do P. do swoich rodziców. Od tego czasu powódka kilkakrotnie zmieniała zatrudnienie. Początkowo pracowała w Urzędzie Miasta i Gminy P., następnie w Banku (...) w T., zaś aktualnie jest zatrudniona na stacji paliw (...) pod S. z wynagrodzeniem w wysokości 1750 zł brutto. Powódka ma obecnie 42 lata, ma wykształcenie wyższe, zamieszkuje samotnie w wynajętym mieszkaniu, ponosząc z tego tytułu koszty w wysokości 420 zł miesięcznie. Powódka dojeżdża do miejsca pracy 12 km w jedną stronę. Z tego tytułu ponosi koszty około 250 zł miesięcznie. Po rozwodzie powódka samodzielnie spłacała kredyt zaciągnięty w porozumieniu z małżonkiem na remont mieszkania teściów, w ratach po 462 zł miesięcznie. Obecnie kredyt ten został już w całości spłacony. Powódka leczy się na nadciśnienie, na leki wydaje około 50 zł miesięcznie.

M. T. liczy 42 lata. Z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Zamieszkuje samotnie w miejscowości N. w domu swoich rodziców. Opłaty za mieszkanie dokonuje jednak jego matka, niekiedy pozwany dokłada się do rachunków. Pozwany często zmienia pracę, ostatnio był zatrudniony w firmie sprzątającej miasto z wynagrodzeniem około 2.000 zł miesięcznie, obecnie pracuje dorywczo u kominiarza. Do pracy dojeżdża samochodem firmowym, nie płaci za paliwo. Pozwany leczy się na nadciśnienie, na leki wydaje około 150 zł miesięcznie. Pozwany w dalszym ciągu nadużywa alkoholu.

Małżonkowie posiadają jedno dziecko – dorosłą córkę, mężatkę.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. akt I C 119/15, w tym protokół rozprawy i wyrok z dnia 03.10.2013 r., zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach (k. 13), umowa o pracę (k. 31), zaświadczenie o wynagrodzeniu pozwanego (k. 32), umowa kredytowa (k. 43-45), zeznanie PIT-37 powódki za lata 2009 – 2014 (k. 47-66), dokumentacja lekarska powódki (k. 69-78), zeznania świadków: E. T. (k. 134), P. C. (k. 140-141), zeznania powódki (k. 149) i pozwanego (k. 133).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd w pierwszej kolejności oparł się na dowodach z dokumentów obrazującą sytuację osobistą i materialną w jakiej znajdowali się powód i pozwana zarówno przed jak i po orzeczeniu rozwodu. Dokumenty zawarte w aktach Sadu Okręgowego w Gdańsku w sprawie I C 3635/12, a zwłaszcza prawomocny wyrok z dnia 03 października 2013 r. wraz z protokołem rozprawy z tego dnia dają szeroki obraz tej sytuacji w czasie poprzedzającym rozwód. Z treści powołanego orzeczenia w sposób niepodważalny wynika, iż pozwany M. T. uznany został za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego.

Ponadto w toku procesu obie strony przedłożyły szereg powołanych wyżej dokumentów na okoliczność ich aktualnej sytuacji materialnej, w tym kosztów własnego utrzymania. Dowody te, których Sąd nie miał podstaw do zakwestionowania uzupełnia dowód z przesłuchania stron oraz zeznania świadków: matki pozwanego oraz córki stron. Zeznania te Sąd uznał za miarodajne i również uczynił podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Co istotne zeznania te, o ile chodzi o kwestie istotne dla sprawy, nie są na tyle sprzeczne by się wzajemnie wykluczały.

Stosownie do art. 60 § 1 k.r.o. małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

W niniejszej sprawie z całą pewnością nie można uznać aby powódka znajdowała się w niedostatku. Obecnie powódka posiada stałą pracę i dochody, z których jest w stanie utrzymać się oraz pokryć swoje podstawowe potrzeby bytowe.

Niemniej jednak zgodnie z art. 60 § 2 k.r.o. jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

O spełnieniu przesłanki "wyłącznej winy" można mówić wtedy, gdy orzeczenie rozwodu nastąpiło z winy jednego z małżonków, przy czym nie zmienia sytuacji fakt, że mogły istnieć ponadto inne przyczyny skutkujące powstaniem rozkładu, lecz były one niezawinione.

Przy orzekaniu o alimentach na podstawie art. 60 § 2 k.r.o. należy porównać sytuację, w jakiej małżonek niewinny znajdzie się po rozwodzie, z sytuacją, w jakiej by się znajdował, gdyby pożycie małżonków funkcjonowało normalnie (por. SN

w orzeczeniu z dnia 28 października 1980 r., III CRN 222/80). Natomiast nie są w tym zakresie istotne zmiany, które nastąpiły w położeniu materialnym małżonka niewinnego w czasie między faktycznym rozejściem się małżonków a wydaniem przez sąd wyroku rozwodowego (por. orzeczenie SN z dnia 7 stycznia 1969 r., II CR 528/68, OSN 1969, poz. 179).

Obowiązek alimentacyjny małżonka wyłącznie winnego nie istnieje obligatoryjnie w każdym bez wyjątku przypadku, gdy tylko spełnione są ogólne przesłanki wyraźnie określone w art. 60 § 2 k.r.o. Ustawodawca uważał za konieczne uwzględnienie wszystkich nie dających się ująć ściśle i z góry przewidzieć okoliczności każdego przypadku. Przez użycie słów "sąd może orzec" dał wyraz pewnej swobodzie (nie dowolności) sędziowskiej, która pozwoli sądowi na oddalenie powództwa, jednak tylko wyjątkowo, gdy będą za tym przemawiały konkretne, bardzo ważne powody (patrz uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. 1988 Nr 6, poz. 60).

W niniejszej sprawie, w pierwszej kolejności należało jednak uwzględnić okoliczność, iż wyrokiem z dnia 03 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił już żądanie powódki zasądzenia na jej rzecz od pozwanego alimentów opartych na treści art. 60 k.r.o. W dacie tego orzeczenia nie zachodziły zatem przesłanki określone w tym przepisie, powódka nie znajdowała się wówczas

w niedostatku (art. 60 § 1 k.r.o.), jak również nie zachodziły okoliczności o których mowa w art. 60 § 2 k.r.o. W dacie tegoż orzeczenia powódka nie mieszkała już

z pozwanym, przeprowadziła się do P. do swoich rodziców i zrezygnowała

z dotychczasowej pracy na poczcie. Okoliczności te były już zatem oceniane przez Sąd, który żądanie zasądzenia alimentów oddalił. W niniejszym postępowaniu oceniając zasadność roszczenia Sąd mógł zatem uwzględniać okoliczności faktyczne, które nastąpiły po uprawomocnieniu się wyroku rozwodowego. Jak już jednak zostało wskazane, aktualnie sytuacja materialna i osobista powódki nie jest na tyle zła by można mówić o zaistnieniu po jej stronie niedostatku. Uwzględniając stan faktyczny w sprawie nie można też przyjąć, aby pomiędzy obecną sytuacją powódki – niewątpliwie gorszą aniżeli z czasów funkcjonowania małżeństwa,

a orzeczeniem rozvodu istniał związek o jakim mowa w art. 60 § 2 k.r.o. warunkujący dopuszczalność zasądzenia alimentów od byłego małżonka. Wprawdzie z powodu rozpadu małżeństwa powódka zmieniła pracę i miejsce zamieszkania, jednakże była to jej autonomiczna decyzja. Powódka sama zrezygnowała z dotychczasowej stałej

i dobrze opłacanej pracy na poczcie i zdecydowała się na zamieszkanie w takim regionie kraju, w którym znacznie trudniej o dobrą pracę. Hipotetycznie można by też przyjąć, iż równie dobrze powódka mogła utrzymać dotychczasową pracę i wynająć mieszkanie na miejscu. Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów z których wynikałoby, iż podjęta przez nią decyzja była koniecznością i miała bezpośredni związek z postawą pozwanego. Dodatkowo należy też podnieść, iż obecna sytuacja materialna powódki zasadniczo nie różni się od tej z daty orzeczenia rozvodu stron, która była już poddana ocenie Sądu Okręgowego. Wprawdzie powódka obecnie wynajmuje mieszkanie, lecz z drugiej strony ponosi znacznie mniejsze koszty dojazdu do miejsca pracy. W dacie rozvodu powódka dojeżdżała z P. gdzie mieszkała u rodziców do pracy w banku w odległym o 40 km T.. Na chwilę obecną powódka nie spłaca również rat zaciągniętego w małżeństwie kredytu. Również potencjalne możliwości zarobkowe pozwanego nie zmieniły się od czasu, kiedy zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku. Obecna sytuacja materialna pozwanego i jego możliwości zarobkowe wydają się lepsze od powódki, jednakże nie jest to wystarczająca przesłanka do zasądzenia od niego alimentów na jej rzecz.

Mając powyższe na względzie Sąd powództwo w całości oddalił.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w zw.

z § 2 ustępy 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Ponieważ pozwany wygrał sprawę w całości, należało zasądzić na jego rzecz od powódki całość poniesionych

przez niego kosztów, w istocie sprowadzających się do stawki minimalnej wynagrodzenia adwokata w kwocie 60 zł wraz z podatkiem Vat i opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.